

ARNHEMSCHE COURANT

DINGSDAG 23 MAART.

De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 25 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Verzet tegen ambtenaren in de uitoefening hunner functiën. Inkwartiering.

De procureur-generaal bij den Hoogen Raad is, in het belang der wet, in cassatie gekomen van het arrest van het hof van Noord-Brabant, waarbij alle inkwartiering bij de ingezetenen onwettig verklaard is, uithoofde van niet-afkondiging van het koninklijk besluit van 25 oktober 1815, dat die inkwartiering regelt.

Twee zijn de door hem opgegeven gronden van cassatie; voor eerst, dewijl de plaatsing in het Staatsblad wel noodzakelijk is om wettig verbindend te maken, maar dit voor besluiten niet voorgeschreven is en de bekendmaking van deze op eene andere wijze, vooral door middel der Staats-Courant, voldoende is, om hun verbindende kracht te geven, gelijk zeker het geldig advies van den Franschen staatsraad van 12 praerial, an XIII, bepaalt. De tweede grond is, gelooven wij, juist, doch moet tevens de noodzakelijkheid van een wettelijke bepaling ook ontbreken, die niet gemaakt worde. Eene enkele plaatsing in de Staats-Courant, of eene enkele aanplakking toch, mag niet voldoende gerekend worden. Het aangehaalde advies blijkt zelfs, dat de Fransche staatsraad begreep, dat hier meer gedaan moest worden dan bij de wetten bepaald is; en inderdaad wordt er minder gedaan. De overwegingen toeh zijn: *Le conseil d'Etat, — — considérant que la proposition et la discussion publique des lois ont permis de déterminer, dans l'art. 1er du Code Napoléon, un délai après lequel leur promulgation étant présumée connue dans chaque département, elles y deviennent successivement obligatoires;*

Que les décrets impériaux étant préparés et rendus avec moins de publicité, il ne peuvent pas être frappés de la même présomption de connaissance, et qu'en effet ils n'ont pas été compris dans la disposition de l'art. 1 du code, qu'il faut donc, pour qu'ils deviennent obligatoires, une connaissance réelle, qui résulte de leur publication ou de tout autre acte ayant le même effet.

Men heeft meer waarborgen willen hebben en heeft er minder genomen.

Men heeft juist de tweede grond van cassatie, door den procureur-generaal aangevoerd. Volgens hem zou het rebellie heeten, wanneer men zich tegen eenen ambtenaar verzet, die zegt in de uitoefening zijner functiën te zijn, doch werkelijk daarin niet was; die van zijne functiën gebruik maakt als van een schied, waarachter hij zijne verkeerde handelwijze tracht te verdedigen. Niet in de wettige uitoefening zijner functiën zijnde, is de ambtenaar een bijzonder persoon en kan er aan geen rebellie gedacht worden. Zijn beweren, dat hij eenige handeling als ambtenaar verrigt, is niet voldoende, om hem op de bescherming, welke de wet den ambtenaar belooft, aanspraak te geven. Dit zou tot ongerijmdheden leiden. Het is voldoende, dat de ingezetenen weten, dat, wanneer zij zich verzetten tegen iemand, die beweert in de uit-

oefening zijner functiën te zijn, zij zich in het gevaar brengen, om, wanneer de regter oordeelt, dat de ambtenaar zijnen plach niet te buiten gieg, wegens rebellie gestraft te worden. Eenen anderen waarborg behoeft te staan in het belang zijner ambtenaren niet, terwijl het voor dezen een prikkel is, om de grenzen hunner bevoegdheid niet te overschrijden.

Als grond van zijn heroep in cassatie werd door den procureur-generaal bij den Hoogen Raad aangevoerd, dat het voor de regering van het hoogste gewigt was, dat de ingezetenen aan de wettigheid der inkwartiering niet konden twijfelen. Is de Hooge Raad dan ingesteld om de bezwaren, welke zich voor het bestuur mogten opdoen, uit den weg te ruimen of om de wet te handhaven? Het zal den regter vreemd in de ooren geklonken hebben, dat men hem uit dien hoofde tot eene beslissing aanspoorde. Het meer of minder belang, dat het bestuur of een particulier in de beslissing eener vraag mag hebben, moet den regter geheel onverschillig zijn, deze let alleen op de zaak, slaat op de personen geen acht, hij kent geene andere drijfveer dan het belang van het regt.

De zorg van den procureur-generaal kan hem echter in deze zaak weinig baten. Wat el noemt de Hooge Raad zijne meening aan, dat een besluit, om verbindend te wezen, niet in het Staatsblad behoeft geplaatst te zijn, zoo is daarmede de wettigheid der inkwartiering nog geenszins bewezen.

Het verbod der grondwet is niet twijfelachtig maar zeer stellig, en het besluit zelf onwettig. Het hof van Noord-Brabant heeft zich bij zijn arrest over dit punt niet uitgelaten en het kan dus ook niet bij het arrest van den Hoogen Raad behandeld worden. Ware het mogelijk geweest, de regering zou van die poging geene vruchten getrokken hebben. De Hooge Raad heeft te dikwerf bewijzen van onafhankelijkheid en van eerbied voor de wet gegeven, dat het immer te vreezen ware, dat hij aan art. 210 der grondwet, dat het brengen van inkwartiering ten laste van een of meer inwoners of gemeenten verbiedt, niet volkomene werking geven en de met dien regel strijdige praktijk voor ongeoorloofd verklaren zou.

Buitenlandsche berigten.

NOORWEGEN.

Volgens berigten uit Loppa (Lapland) van 15 februari, moeten de Laplanders zeer bezorgd zijn voor hunne rendierkudden, daar de sneeuw zoo hoog en vast de velden bedekt, dat het dezen dieren onmogelijk wordt op de gewone wijze hun voedsel te vinden, weshalve zij genoodzaakt worden in de bosschen aan de boomen hun voedsel te zoeken.

— Er gaat tegenwoordig onder de Laplanders eene reuzin rond, welke nog niet geheel volwassen is, en reeds 3½ el min een dain lang is.

DUITSCHLAND.

Leipzig, 23 maart. In de Leipziger Allgemeine Zeitung wordt thans door den heer F. A. Broekhaus aangekondigd, dat, van den 1sten april af aan, onder den titel: *Deutsche Allgemeine Zeitung*, een dagblad, geregeld door professor F. Baurisch, verschijnen zal.

Hoewel het in deze aankondiging niet uitdrukkelijk vermeld is, zoo schijnt het toeh, dat dit nieuwe dagblad in de plaats van de Leipziger Allgemeine Zeitung treden zal.

Frankfort aan den Mejn, 22 maart. Het gerucht, dat de Nederlandsche regering zich slechts moeilijk met het huis Rothschild wegens de kapitalisatie der Belgische schuld zou kunnen verstaan, is niet ongegrond; en vooreerst is er dus geen sprake meer van, dat de baron A. von Rothschild zich naar 's Gravenhage begeven zal, om die zaak te regelen.

Met deze onderhandelingen hebben vooreerst ook de levendiger speculatiën opgehouden, welke intusschen waarschijnlijk door de agitatie nieuw voedsel zullen verkrijgen, wanneer het ontwerp van conversie van den heer Rochussen werkelijk tot stand komt. Hieraan twijfelt men echter algemeen; hoewel de Nederlandsche regering den ontzettenden schulden- en rentelast van den staat aanzienlijk zal moeten verminderen, wanneer Nederland geen staatsbankropt tegemoet wil gaan.

PRUISSEN.

Berlijn, 18 maart. Bindelijk is tusschen de regeringen, die het voormalig koninkrijk Westfalen gedeeld hebben, eene overeenkomst tot stand gekomen betreffende de schulden van dit koninkrijk van 6 jaren, dat nu reeds gedurende bijna vijfmaal 6 jaren niet meer bestaat. Pruisen heeft, gelijk men weet, reeds in 1827 dat gedeelte der schulden van het voormalige Westfalen, dat rechtstreeks op Pruisen kon worden overgedragen, zonder dat Keurhessen, Hannover en Brunswijk er bij betrokken waren, geregeld. Er bleef echter niet alleen het overige gedeelte, maar al de gemeenschappelijke en ondeelbare schulden ter regeling over; hozeer ook de schuldeischers van het voormalig koninkrijk daarop mogten aandringen. Het thans tot stand gekomen verdrag, waarbij bepaald wordt, aan welken der vier staten de schuldeischers zich te houden hebben, en op welke wijze deze nalatigheden van den Napoleontischen tijd moet geregeld worden, is voornamelijk op aandringen van Pruisen gesloten, en zal waarschijnlijk door de talrijke schuldeischers met vreugde worden opgenomen.

Keulen. Men weet, dat het verboden is in de straten van Berlijn te rooken. De Triersche Courant deelt eenen brief uit die hoofdstad mede, waarin gezegd wordt, dat het voornemen bestaat, voortaan het gebruik van pijp of sigaar toe te staan, tegen een regt van twee thaler per jaar.

ENGLAND.

Londen, 22 maart. Men leest in the Sun: Het schijnt, dat men zich in China druk bezig houdt met het bouwen van schepen naar de modellen van andere volken. Een der ministers, Kin-Yinglin, heeft den keizer onderscheidene teekeningen van schepen aangeboden, met voorstel om het getal oorlogsvaartuigen te vermeerderen. De keizer heeft de plannen van Kin-Yinglin gezonden aan I-fishan, te Canton, met bevel om dezelve tot stand te brengen, indien ze uitvoerlijk zijn. I-fishan heeft daarop, in eene uitgebreide memorie, aangetoond, dat geen oorlogsvaartuig bruikbaar zoude zijn, indien het niet gebouwd werd naar het model der vreemdelingen, en hij geeft in overweging, om als modellen aan te nemen, de prachtige Amerikaanse schepen Constellation en Boston. De keizer heeft bevelen om de werken te beginnen; maar daar men niet zoo lang wachten kan, heeft Z. M. eenige hong-koochlieden naar de barbaren gezonden, om er de schepen, welke zij van de hand willen zetten, aan

schepen, benevens de noodige gereedschappen en werktuigen voor den bouw der schepen. *Ishan* zegt in zijn rapport, dat men te Canton reeds een schip gebouwd heeft naar het model der vreemden, en dat het gereed is om in zee te steken. Twee andere zijn op stapel gezet.

FRANKRIJK.

Paris, 23 maart. Gisteren is bij de afgevaardigden het voorstel van den heer *Duvergier de Hauvranne*, om bij de Kamer de geheime stemming door eene openbare te doen vervangen, met 201 tegen 193 verworpen. Heden zijn de discussiën over het voorstel van den heer *de Sade*, betrekkelijk het zitting hebben van ambtenaren, begonnen.

— *D'Arnaud* en *Sabatier*, benevens de Fransche consul in Egypte, hebben aan den heer *Jomard* de volgende belangrijke mededeelingen toegezonden omtrent eene groote expeditie, op last van den pacha van Egypte, ter ontdekking der bronnen van den Nijl, gedaan, waarvan beide genoemde reizigers in 1842 en 1843 hebben deelgenomen. De reis op den Nijl van Khartoum bedroeg 2000 kilometers (ongeveer 380 uur); men is tot op 4° 42' breedte gekomen, ongeveer tot onder den meridiaan van Kairo, waarvoor het dus blijkt, dat de witte Nijl eene geheel andere richting heeft dan men tot dus ver aannam. Men heeft geene gebergten gevonden, ofschoon het meengebargte tusschen den 5den en 7den graad breedte op alle plaatsen is aangeleekend. De vertakkingen der rivier worden door eilanden gevormd; ook zijn hier onmetelijke moerassen. De reizigers hebben vele astronomische en meteorologische waarnemingen gedaan en schetsen met het doel, metingen der snelheid des strooms, verzamelingen van de natuurlijke historie en woordenlijsten medegebracht. Een huuaer heeft bij den vierden katrijks schipbreuk geleden. Jaer en goud zijn in het land overvloedig. De bewoners zijn vroedzaam, zeer talrijk, van verschillend ras en van verschillende talen en physionomien. Er zijn er bronkleurig en met gladde haren. Eene volkstam is gewapend met lanssen van 4 ellen lengte; het ijzer daaraan is alleen langer dan een el. Zij bewerken het ijzer met bijzondere bekwaamheid. Een andere volkstam aanbidt de maan; wanneer zij opgaat hondt alle strijd op. Men vindt Indische koopwaren bij den koning der Nubie. Dit opperhoofd heeft zijn paleis midden in het water; men kan het slechts zwemmende genaken. Het wordt door twee bataljons vrouwen, welke met lanssen en schilden gewapend zijn, bewaakt. De ministers komen slechts dan in het binnenste van het paleis, wanneer de koning op sterven ligt. Zij hebben flauw den pligt te vervallen hem te wuschen, om te verhinderen dat hij gemeen natuurlijke dood sterft. — Deze belangrijke mededeeling is in de zitting der akademie van wetenschappen thier voorgelezen.

BELGIE.

Brussel, 24 maart. Welk een uitstekend maar welverdiend deel men hier in België aan het afsterven van den Nederlandschen gezant, den heer *Falck*, blijft nemen, kan onder anderen blijken uit het volgende omstandige relaas der hulde, welke hem bij het vertrek van zijn stoffelijk overschot naar zijn vaderland bewezen is geworden.

» Heden morgen heeft, op eene plegtige wijs en met soevereine eerbewijzingen, het vervoer plaats gehad van het stoffelijk overschot van den heer *Falck*, gevolmachtigd minister der Nederlanden bij ons hof. Reeds ten 9 ure des morgens hadden piketten gendarmerie het rijden in de straten de la Loi, de Louvain, de *Foranperie* en *Bucale* belet. De rijtuigen stonden in de lengte der Rue de Louvain tot aan het sterfhuus geparkeerd. Ten elf ure ging de stoep op weg en volgde de rue de la Loi en de rue Royale Nieuve tot aan den spoorweg, langs welken het lijk naar Antwerpen gebragt is om van daar naar Utrecht vervoerd te worden. Kompagnien uit het koninklijk regiment, met de muziek van dat regiment aan het hoofd, openden den trein; vervolgens kwam het korps muziek van het regiment der guides, dat gedurende den geheelen vervoer bij beurten ten gemeenschappelijk met de andere muziek treurmarschen gespeeld heeft; de tambours sloegen den veldmarsch. De lijkwagen werd door vier paarden getrokken en was door twaalf in den rouw gekleede dragers omgeven. — De hopen van het sterfhuus werden gehouden door de heeren: graaf *de Briej*, minister van buitenlandsche zaken; minister met zijn grootkint des onkel van den Nederlandschen Lacaun; *Mabilton Seynoier*, gevolmachtigd minister van Grootbritanje; den baron *d'Arnim*, minister

van Pruisen, en den graaf *Dietrichstein*, minister van Oostenrijk. — Daarop volgden: de heer *Boucher*, protestantsch leeraar; de familie van den overledene; de Nederlandsche legatie, verzeld door den heer generaal, graaf *van Craijnestraat*, aide-de-camp van Z. M. den koning der Nederlanden, en den heer *Schmitz*, ambtenaar. — Daarna de leden en secretarissen van het diplomatieke ligchaam van alle thier vertegenwoordigde natien. — De heeren: graaf *de Merode* en *de Theux*, ministers van staats; *Nothomb*, minister van binnenlandsche zaken; *Smeets*, minister van financiën; *de Liem*, minister van oorlog, allen in officieel costuum en met hunne onderscheiden insignia bekleed. De heeren: generaal graaf *d'Hane de Steenhuijse*, majoor-generaal van 's konings huis; graaf *de Wille*, aide-de-camp van Z. M. De staf der burger-garde, met den heer baron *d'Hoogvorst*, generaal en chef, aan het hoofd; verscheiden andere generaals en hoofd-officieren van alle wapenen; de heer kolonel *Chapelle*, kommandant der militaire school, een groot aantal officieren; de heer *Digardin*, chargé d'affaires bij het hof van Hannover en lid der gemeentede Utrechtsche commissie. — De koninklijke academie van wetenschappen en fraaije letteren; de heer baron *de Feron*, gouverneur van Brabant; de heeren: *viduer Wyns de Raucour*, burgemeester; *Verhulst*, *Douvet* en *Oris*, schepenen der hoofdstad. De vrienden van den overledene, dat is te zeggen de aanzienlijksten der stad; als ook lieden van minderen rang, die gelukkig genoeg geweest waren toegang tot hem te erlangen. Eindelijk al de Hollanders, te Brussel wonende of op hunne reis in deze stad aanwezig.

» Eetige oogenblikken voor de aankomst van den begrafenis-trein had mevrouw *Falck*, in diepen rouw gekleed, op de voorste diligence plaats genomen; de heer *Masui*, directeur van den spoorweg, verzeldde haar. Toen de kist op de lijkkooets geplaatst was, bevestigde de executeur-testamentair, de heer *Schneider*, de heer secretaris der Hollandsche legatie en andere personen, verwanten van den overledene, aan de heeren ministers, aan de leden van het diplomatieke ligchaam en aan de vertegenwoordigers van 's konings huis, hoe innig zij aangedaan waren over de den afgestorvene door hen bevezende eer.

» De omtrek van het park, gelijk ook de straten en de Boulevard, langs welke de lijkkooets trok, waren vol van eene eerbiedige en diep aangedane menigte; men zou bijna gezegd hebben, dat België zelf een zijner achtingswaardigste en meest geliefde burgers verloren had. De togt was indrakwekkend. — Buiten en binnen het station was de menigte niet minder groot. De lijkkooets, met floers bekleed en op eene eenvoudige wijs versierd, was tusschen zes koninklijke rijtuigen, twee diligences, twee chars-à-banes en twee waggons, geplaatst.

» De predikant *Boucher*, de secretaris der legatie, Belgische en Hollandsche officieren, plaatsen zich in de diligence, welke de lijkkooets onmiddellijk volgde. Ook de andere rijtuigen waren gevuld. De trein ging, onder bevel van den heer *Strens*, inspecteur der spoorwegen, op weg. Nog lang hield de menigte het oog op de locomotief gevestigd, die het overschot van een braaf man voor altijd uit ons midden wegvoerde. Wij vermogten de plaats niet te verlaten, zonder ons aan ernstige gepeinzen over te geven omtrent de gevoelens van genegenheid, van broederlijke, welke, zelfs buiten zijn land en na tien jaren van staats-verdeeldheid, de hooge ambtenaar, welke zijne zending zoo waardiglijk en op zoo vereerend eene wijs vervuld heeft, alhier had weten te winnen.

» De troepen werden door den generaal *Arnoul*, gouverneur der provincie, gecommandeerd. — De gouverneur der provincie Antwerpen, als ook de burgemeester en schepenen der stad, zullen zich, bij de aankomst van den speciaalen trein, aan het stations-kwis bevinden, gelijk mede de troepen, onder bevel van den minister van oorlog. Soortgelijke eer, als die, waarvan wij de beschrijving gegeven hebben, zal te Antwerpen aan den overledene bewezen worden. De lijkkooets en het rijtuig van wijlen den heer *Falck* met trouwloers bedekt, zullen aan boord geplaatst worden van eene Hollandsche stoomboot. De vlaggen der vaartuigen van den staat, op de Schelde aanwezig, zullen te halver nacht geheschen worden; doch men zal geene schoten doen.

» De sociëtsijder *Geefs* heeft een afschiet van het hoofd van den heer *Falck* genomen.

— Ten aanzien van de aankomst van het lijk te Antwerpen, schrijft men uit die stad:

» Heden heeft de overbrenging van het stoffelijk overschot van den heer *Falck* met buitengewoon ceremonieel en plegtigheid plaats gehad. Alle eerbewijzingen zijn verleend geworden met de hooge onderscheiding die aan de vertegenwoordigers der met België in bondgenootschap zijnde soevereinen toekomt. Eenspelde trein, bestaande uit verschillende nieuwe rijtuigen met de koninklijke wapenen van België en Holland geheel en al met floers en rouwteekenen overdekt was in gereedheid gebragt voor de overbrenging van het lijk van den overledene, hetwelk in eene driedeubele kist besloten lag. Een der rijtuigen was vervaerd geworden in eenen prachtigen lijkwagen. De trein vertrok tegen het middaguur van het station van de *Allee-Verte*, en langzaam voortstroomende kwam zij om half twee ure hier ter stede aan.

Op ons station waren alle burgerlijke en militaire overheden vereenigd, alsmede de heeren consuls van verschillende natien en verscheiden andere personen van aanzien. Een talrijk detachement troepen stond onder de wapenen en verrichtte de hoogste militaire eerbewijzingen.

Terstond heeft de stoet zich gevormd in de navolgende orde:

1. Een detachement van het 1ste regiment jagers te voet;
2. Het muzikkorps van hetzelfde regiment, treurmarschen spelende;
3. De lijkkooets. De slippen van het kleed werden gehouden door de overheden.

Vervolgens kwamen eenige leden der familie van den overledene, de burgerlijke gouverneur, de burgemeester en de schepenen, de consuls der verschillende mogenheden en de militaire autoriteiten, gevolgd door eenen talrijken staf.

Een detachement voetvolk sloot de stoet af. Aldus trok de stoet naar de *Place de Meer*, door de Schoenemarkt, door de Elandsstraat en langs de Vlasmarkt naar de haven.

Op de plaats der inscheping aangekomen, waar de stoomboot lag vastgemaakt, die het overschot van den heer *Falck* naar Holland moest overbrengen, hield de stoet stil, en terstond daarop heeft onze gouverneur, de heer *de Brochere*, te midden van de plegtig stilte, eene rede uitgesproken, in welke de meest treffende bewoordingen van de gevoelens van oprechte genegenheid hebben herinnerd, die dezen uitstekenden man gedurende zijne geheele loopbaan hebben vergezeld. — De redenaar, zoo wel als zij, die in staat waren zijne woorden te hooren, waren diep getroffen. De vrienden en bloedverwanten van den afgestorvene, gelijk mede de heer *Cenier*, consul der Nederlanden, hebben den heer *de Brochere* omringd, om hem, voor zoo veel hunne gemoedsgesteldheid toeliet, te kennen te geven, hoe gevoelig zij waren voor de bewijzen zijner deelneming en van die van allen tot wier toek hij zich gemaakt had.

Na dit ceremonieel is het lijk van den rouwwagen gelaten en aan boord geplaatst van de stoomboot, waar op nieuw eene lijkrede is uitgesproken in de Hollandsche taal door eenen leeraar der hervormde godsdienst.

De menigte is vervolgens uiteengegaan en het waggon ligt bij drie ure, toen het vaartuig is van wal gestoken.

Binnenlandsche berigten.

Rotterdam, 24 maart. Naar men vernemt zo de heer notaris *mr. C. A. van Kerckhoff*, ter dezer stede residerende, dezer dagen zijn gedagvaard geworden voor de arrondissements-regtbank alhier, als horende Z. Ed. het eerste gedeelte van art. 23 der wet op het notarisambt overtreden, want het koninklijke notariële acten moeten leesbaar, in maatregelen zamenhang, zonder verkortingen, witten, gappingen of tusschenruimten worden geschreven, en de waarin bestaat dan die overtreding, waaraan genoemde notaris zich zou hebben schuldig gemaakt? Bevoegd daarin, dat Z. Ed. in zijne acten *Mr. verkort* in plaats van *Mixstrek* voluit geschreven heeft. Dat zulks met de letter der wet strookt beamen wij volkomen, doch dat deze strikte uitlegging, welke men er thans, rugsteund door eene ministeriële dispositie, aan heeft te geven, wel de ware bedoeling van den wetgever kan geweest zijn, bewijzen wij ten hoogste niet. Wij dienen hier meer op den geest der wet te letten. De Fransche wet, waarvan de wet ons uitloeijsel is, luidde even zoo; maar men heeft in het onderhavig geval eene uitzondering, hetgeen

dan ook nu het gevolg zal zijn, aangezien men die oude manier heeft behouden, dat er vele notarissen in het zelfde geval zullen verkeeren, als waarin gewoone notaris zich thans bevindt. In allen gevallen, het ter zijde stelling van het al of niet aannemelijke der uitlegging, zoude het, onzes inziens, niet meer dan plegtmatig geweest zijn, daar men zeer goed met de wijze hier te lande bekend was, althans behoort bekend te zijn; dat voor de invoering der nieuwe wet het notarisambt, er eene ministeriële dispositie ware overgegaan, zoodat een ieder zich voor schade kon wachten, maar niet dezelve te doen toekomen, nu dat men zich reeds aan die overtreding had schuldig gemaakt.

Met belangstelling zien wij de beslissing der regtbank te*gemoot.

† Utrecht, 26 maart. » Op gisteren was de aankomst der overblijfselen van onzen stadgenoot, den overleden staatsman A. R. Falck, bepaald, om in het graf der familie te worden bijgezet. Zoowel civiele als militaire autoriteiten hadden zich, op verzoek des heeren gouverneurs onzer provincie, en met hem naar buiten begeven, ten einde het koninklijke jacht te verbeiden, hetwelk men dacht, dat omstreeks 12 uur met het jacht de buitenstad zotale moeten bereiken; van daar had men hetzelfde met plegtstatigen optogt door de stad heen, naar het kerkhof willen geleiden, om niet geheel achterlijk te zijn in het bewijzen eener zoo ten vollen verdiende laatste eer, en in het land zijner geboorte eenen man niet zonder hulde te laten, die bij onze naburen, ook na zijnen dood, blijken heeft overblijfselen der achtting en van den hoogen eerbied, zijner groote verdiensten waardig.

» Tegen 2 ure verspreidt zich eene mare, dat het lijk den dag van gevolge van tegenwind of ander beletsel niet zonde aankomen, waarop de autoriteiten zich weder stadwaarts begaven, terwijl men vernam, dat de plegtigheid tot maaning was uitgesteld. — Overwacht, den minste ongewacht door hen, die daar behoorden, komt het lijk des namiddags omstreeks half zes ure, in de voorgeduide plaats aan. In eene lijkkoets, bespannen met twee paarden, en gevolgd door twee koetsen, eene gelede en eene vrienden betattende, werd het lijk door de stad om, naar het kerkhof gebragt het overschot van eenen man, op wien Utrecht te recht mag bogen en aan wien Utrecht's ingezetenen zoo gaarne eene laatste eerbewijzing, zoo als zulks betaamde, hadden toegebragt gezien. — Twee onzer geachtste burgers — de heeren Bergsma en Vrede — welke zich bereid hadden weten te houden, spraken bij het graf de taal des harten, die ingang en weerklank vond bij de weinige toeschouwers, welke zich op het kerkhof bevonden, en bij het somber licht van den eenigen lantaarn des doodgravers de kist zagen wegrijken. — Wij danken ons van aanmerkingen, doch betreuen, dat men in ons land, bij de minste afwijking van hetgeen men verwacht of alle dag gebeurt, zoo vaak begint met geene tegenwoordigheid van geest aan den dag te leggen; en eindigt met dien overeenkomstig te handelen, ten einde zich later over het onherstelbaar gebeurde te bedroeven.

Arnhem, 26 maart. De Augsburg. Allgemeine Zeitung van den 21sten dezer bevat het volgend bericht van de Westkust van Sumatra, onder dattetkenning van 23 oktober 1842: »De oorlog met de Atschinezen in de noordelijke bezittingen op Sumatra heeft een eene zeer gunstige wending voor de Nederlanders genomen; de vijanden der regering werden door de tegen hen afgezonden Nederlandsche troepen geheel van het Nederlandsch gebied verdreven. De vijandige Atschinezen, welke door twee broeders van den radja van Tromo, (een vasal der Nederlanders) aangevoerd worden, hebben zich in het gehegde van het rijk Atschin en in de landen van eenige kleinere vorsten teruggetrokken. In de tusschen Benkoelen en Padembang gelagte, nog niet geheel onderworpen distrikten van Zuid-Sumatra staan de zaken thans voor ons verre aan goed. Alle gemeenschap, welke tot dus ver nog tusschen beide genoemde steden plaats vond, wordt door de vijanden afgesneden. De troepen der inboorlingen stellen alles in het werk om den haat tegen de Nederlanders op Sumatra te vermeederen. Het is aan dan ook gelukt den jongen sultan van Jambi voor hunne zaak te winnen.

De Preussische Staats-Zeitung van 24 dezer behelst daarlegen een bericht uit Batavia van den 24sten oktober, van den volgenden inhoud: »De jongste berichten van de Westkust van Sumatra luiden ongunstig voor de Nederlanders. De Atschinezen hebben sedert de laatste weken de vijandigheden tegen de regering weder

aangevangen. Ooze troepen zijn door de Atschinezen voor Tromo, Sinkel, Tapias en Baras in deze vier Nederlandsche haven plaatsen teruggedreven, waar zij nu nog door de Atschinezen belegerd worden.

» Sedert ongeveer 5 of 6 weken zijn de Chinezen op het eiland Banca weder tegen de Hollandische regering in oproer. Daar dergelijke mutterijen van de zijde der Chinese bergwerkers aldaar maar al te dikwerf voorkomen, edoch gewoonlijk de orde, door de afgezonden troepen, in zeer korten tijd weder hersteld wordt, zoo betoonden de Nederlandsche overheden te Muntok, de hoofdplaats van Banca, ook zeer weihig vrees voor gemeld oproer, en meenden dat de oproeringen zich van zelf en zeer spoedig weder onderwerpen zouden. Hierin hebben zij zich echter bitter bedrogen, want de Nederlanders zijn reeds meermalen door de opstandelingen geslagen en uit eenige distrikten van Banca geheel verdreven, zoodat zij zich nu zelfs tot eene verdediging moeten bepalen. Volgens de laatste berichten uit Muntok, wordt daar een sterk Nederlandsch expeditie-korps uit Java verwacht, hetwelk in staat zal zijn de mutters te straffen. Hetgeen thans de oproerige Chinese bergwerkers op Banca vooral te hulp komt, is, dat kapertoten in de nabijheid van Banca en voornamelijk ook tusschen de zogenaamde duizend eilanden (zoo als men hier de talloze kleine eilanden noemt, die noordelijk van Banca, zuidelijk van Malacca en oostelijk van Sumatra liggen) zwerven, welke de Nederlandsche oorlogs-vaartuigen veel te doen geven, en welke de oproerlingen van Banca bij vooridring met munitie verzorgen. — De zeerover Grouw heeft zich in die wateren reeds zeer gevreesd bij de Nederlanders gesmaakt; eene zeeheldin zwerft daar ook in die wateren om, en heeft aan de Nederlandsche vaartuigen reeds veel schade toegebragt.

» Naar men verneemt zullen die ambtenaren, welke zich in Nederlandsch Indië ongesteld gevoelen, en deswege, tot herstel der gezondheid, een verlof van een, twee of meer jaren naar het moederland begeeren, voortaan slechts zeer zeldzaam daartoe verlof ontvangen. Onze regering heeft namelijk besloten, eenige badinrichtingen in de zeer gezonde landstreek van Soto en Salatiga te laten stichten. Daar zijn dan ook reeds op de bergen, 4 tot 5000 voet boven de oppervlakte der zee, eenige huizen in aanbouw. Warme baden zijn in die streken eveneens voorhanden, zoodat zieke ambtenaren daar ongetwijfeld zeer goed genezen kunnen worden, hetgeen jaarlijks groote sommen zal uit sparen.

Regtswezen.

Provinciaal gerechtshof van Gelderland.

Zitting van zaterdag 25 maart.

In deze zitting werd het ijsselijk drama besloten, dat zich gedurende drie dagen voor de oogen van het Arnhemsche publiek had ontwikkeld. Het arrest, in de zaak van JOHANNES JOSEPHUS HUBOIN, werd uitgesproken onder zulk een toeloop, of liever onder zulk een gedrang der menigte, dat men zelfs een oogeblik reuen had voor ongeregeldeid bezorgd te zijn. In het uitvoerig gemotiveerde arrest heeft het Hof aangenomen, dat de doodslag, door den beschuldigde, volgens zijne eigene bekentenis, aan HENDRIKA OTTEN gepleegd, en dertalve als moord (moordstraf) te beschouwen is. Het bewijs hiervoor heeft het Hof voornamelijk gevonden in de volgende omstandigheden:

10. Dewijl het uit de bekentenis des beschuldigten zowel als uit de verklaring van de getuigen gebleken is, dat de beklaagde reeds vroeger bij eene ontmoeting op den weg HENDRIKA OTTEN bedreigd heeft haar nog eens overhoeds te zullen overvallen, indien zij in zijn aanzoek niet bewilligde;
20. Dat hij, zich van Winssen naar Nijmegen begevend, door allerlei valsche voorwendsels getracht heeft zijn vertrek derwaarts, en zijn verblijf aldaar, te bemantelen, voorgesende naar Breda te gaan; en later, bij zijne terugkomst, verhoedende, dat hij werkelijk van daar teruggekeerd was; voor welk gedrag de beschuldigde geene aannemelijke reden wist op te geven;
30. Dat hij, in den avond van den 10den Januari naar Winssen vertrekkende, uit zijn kosthuis aldaar een groot, puntig broodmes heeft medegenomen; terwijl hij zijn eigen kleider en zwakket tafellaes aldaar achterliet;
40. Dat hij onderweg naar Winssen zich eenen stevigen knuppel gesneden heeft, die in de woning van de weduwe OTTEN gevonden is; en dat hij zich daar blijkbaar op aanval of verdediging heeft voorbereid;

50. Dat het voorgeven van den beschuldigde, als of hij zich afzettende naar HENDRIKA OTTEN begeven had met het doel om een beslissend antwoord van haar te verkrijgen, geheel onaanneemelijk wordt door het mochtelijk war, waarop hij zich derwaarts begaf; door de geweldadige wijze waarop hij in hare woning binnen drong; door het hardnekkig stilwijken, dat hij bleef bewaren, en door de mishandeling waaraan hij zich terstond schuldig maakte: alle welke gedragingen weinig met dit doel schijnen te strooken, en weinig geschikt konden geacht worden om een gunstig antwoord van haar te erlangen.

Het Hof heeft intusschen den schuldig verklaarde JOHANNES JOSEPHUS HUBOIN veroordeeld om te worden gebragt op een schavot, op te rigten op een der publieke pleinen binnen de stad Nijmegen, en aldaar met den strop om den hals te worden opgehangen, zoo dat er de dood op volgt.

De beschuldigde, die, gedurende de debatten, en zelfs onder het rooilen van het arrest, steeds de grootste koelbloedigheid had aan den dag gelegd, werd eindelijk bij de strenge toespraak van den president zoodanig geroerd, dat hij in tranen uitbarstte. De regter en de maatschappij hebben hem veroordeeld, maar laten wij den man beklagen, in wiens boezem eene eele hartstogt met zulk een roedelbos geweld tot het uiterste is overgeslagen; laten wij den man beklagen, die onder andere moet gelukken om de deugden wellicht een vrees dat de maatschappij had konnen worden.

Opzonden uitklaren.

Tarief.

(Titels IV en VII.)

Terecht doet het Weekblad van het Regt (no. 369) opmerken, dat de duarte van het regt niet alleen in de tarieven voor de practijns moet worden geschat, dat het er zeer ver af is, dat de bevoegdheid, om het regt godkoop zal maken; maar dat het onbevonden in het belang zelfs der justitie is, dat raadslieden niet worden behandeld als schabemakers en meelaars; maar dat zij integendeel voor het werk, dat zij verrigten, moeten betaald worden op eene behoorlijke en aan imanen rang en stand passende wijze. Na die inleiding, is het vroom, deze bepalingen door het Weekblad niet op de procureurs te zien toegepast (no. 373). — Het is waar, het Weekblad zegt, het tegenwoordig tarief voor de procureurs in vele opzichten te hoog te vinden, en veroorlooft zich te gelijkertijd eenen uval tegen de procureurs, wegens de ter rolle gevraagde afstellen, verzwijgende hoo dikwerf die afstellen aan den advocaat zelf te wijten — maar wij kunnen niet dat al niet gelooven, dat het Weekblad in gemoede van meening zou zijn, dat het thans voorgestelde tarief den procureurs niet in vele opzichten een dan het hithertoo bestaand geveerdigd, en met hunnen stand overeenkomstig salaris ontzept.

Hoe gaarne wij deze onze bewering door eenderlijke beschouwing der verschillende bepalingen van het wetboek nader zouden ontwikkelen, — wij onderdrukken dat verlangen bij het vooruitzigt, dat velen op de meest gegronde aanmerkingen, op de reglementen, met een woord zouden antwoorden, en de belang.

Wij bepalen ons dus tot twee bedenkingen, die geen montent, maar een beginsel betreffen, en vier billijkheid, zoo wij vertrouwen, zelfs den meest vooringewandelen en bevooroordeelden in het oog moet vallen. De eerste bedenking betreft de gegradeerde procureurs. Artikel 21 van het wetboek van Burgerlijke Regtsvordering staat hun in iedere zaak, van welke aard ook, te bepleiten, die bij de regtbank, waar zij postuleren, wordt aangebragt (om niet te zeggen, dat het artikel hen, ten aanzien van het bepleiten der zaken, in alle opzichten met de advocaten gelijk stelt). Van waar het voorregt? Het is een gevolg van den graad, door studie en met aanmerkelijke kosten verkregen. Van daar, dat artikel 45 van het tarief van 1839 hun het regt waarborgde, om als advocaten te fungeren en te rekenen; van daar, dat deze of dergelijke bepaling niet zonder onregtvaardigheid uit het toekomstige tarief kan worden weggehalen. En men beroepe niet op artikel 7 van het reglement van orde en discipline voor de advocaten en procureurs van 14 september 1838 (Staatsblad, no. 36), want zoodat dat artikel nog gerekend kan worden na het tarief van 1839 eenige kracht te hebben behouden, dan nog vordert de billijkheid, en belet het artikel niet, dat men de gegradeerde procureurs, niet op het tot het concipieren van gemotiveerde conclusien, het stellen van pleit-memorien, het bepleiten der zaak, enz., en het daarvoor te berekenen honorarium, met de advocaten op gelijke lijn plaatst, en ook in hen eenig gevoel en eenige bescheidenheid vooronderstelt. Men zal toch wel niet de gegradeerden middelmatig van het procureurs-ambt willen weren, en veel minder hun beweren, dat deze bedenking door artikel 7, letter 2, § 3, van den IVden titel is weggenomen?

De tweede bedenking betreft de artikelen 18—21 van titel VII des ontwerps. Indien voortaan iemand, die kostbaar procedereert, het geding wilt, zal ten behoef

van den procureur, die hem bediend heeft, eene veroordeeling in de kosten worden uitgesproken, welke deze verpligt is ten uitvoer te leggen. Die bepaling is zeer zeker in het belang van den fiscus; maar bij het voorgestelde beginsel, dat aan de verliezende partij *voornamelijk* meer dan niets wegens salaris der practiciens van de winnende partij kan worden in rekening gebracht, kan zij den procureur niet baten; zijne moeite wordt hem niet door zijnen cliënt vergoed, en hij heeft geen regres op de gegavede partij. — En wie zal hem de moeite der executie zelf vergoeden? De fiscus, de deurwaarders, enz., te wier behoeve hij eigenlijk moet executeren? Wij gelooven het niet. Of zal de procureur, die op eigen naam ter executie procediert, voor de door hem verrigte werkzaamheden salaris aan den geëxecuteerde kunnen in rekening brengen? Wij twyfelden ten sterkste of een bevestigend antwoord wel met den geest van het tarief strooken zou.

En hoe, wanneer beide litigerende partijen kosteloos procederen? De procureur, als bezittende eene condennatie ten zijnen behoeve (!), is verantwoordelijk aan allen, welke eenig aandeel uit de kosten te vorderen hebben. Wil hij niet, dat de administratie, de deurwaarder, enz. hem lastig vallen, hij zal in ieder geval een procesverbaal de tarieven moeten doen opmaken, of wel de onbeduidende roerende bezitting der tegenpartij, ter waarde van eenige weinige guldens, zonder genade moeten verkoopen, opdat hij zich zonde kunnen verantwoorden. En wie zal van dit alles de blaam treffen? Immers niemand anders dan den procureur, die bij de zaak geen het minste belang heeft? Is dat billijk te noemen?

Ten slotte nog dit. Zoo de griffiers bij de kanton-geregten werkzaamheden gratis te verrigten hebben, is de procureur verplicht ieder, die zich met een bewijs van onvermogen in de hand bij hem verzoegt, gratis te bedienen, en moet niet zelden een hoogst moeilijk en omslagtig regtegeding voeren. Dat het aantal cliënten van dien aard bijzonder groot is, en steeds toeneemt, en dat zij zelve de meest vergende van allen zijn, weet ieder, die slechts eenigermate met de praktijk bekend is. Kan men, zonder onbillijkheid, dit alles bij een te maken tarief geheel uit het oog verliezen?

Onze overtuiging staat vast, dat, ingeval men niet kan goedvinden, dat procureur een billijk salaris, aan zijnen stand en zijne werkzaamheden gepareerdigt, te verschaffen, en bij het maken van het tarief in aanmerking te nemen hoeveel hij gratis te verrigten heeft, en byaldien men ten allen tijde, en als regel, van vrouwen op zijne rechtschapenheid uitgaat, het noodzakelijke gevolg zijn moet, dat geen rechtschapen man voortaan het procureursambt zal willen bekleden.

Advertentien.

VERKOOPING

VASTE GOEDEREN.

Uit kracht der onherroepelijke volmagt, verleend bij acte, den 3den Maart 1840 gepasseerd voor Mr. A. W. de GRIENT DREUK, Notaris, gevestigd te Zutphen, door WOUTER HOEGEN DIJKHOFF, en deszelfs Huisvrouw MARIA PEPPERENBOSCH, te zamen wonende te Beekbergen, ten overstaan van den te Brummen gevestigden Notaris, RUDOLPH ANNE JUSIUS VAN IJTERSUM, op Dingsdag, den 4den April 1843, hij inzet, en 14 dagen daarna, Dingsdag den 18den April, bij toelag, telkens des voormiddags ten 11 ure, aan de Heerberg de Smitteberg, te Beekbergen, in het openbaar, worden verkocht:

Een BOEREN-ERVE, het *Veld* genaamd, gelegen onder de gemeente Apeldoorn, in het kerspel Beekbergen, in de buurtschap Engeland, bestaande in eene HUIZINGE en verdere GETIMMERTEN, daar bij behoorende BOUW-, WEIDE- en HEIDE-GRONDEN; te zamen groot 5 Bunders, 54 Roeden en 62 Ellen.

De veil-conditien zullen 8 dagen voor de eerste veiling of inzet ter lezing zullen liggen ten Kantore van bovengenoemden Notaris VAN IJTERSUM, alwaar met vrachtwijze brieven nadere inlichtingen te bekomen.

De Notaris COLENBRANDER, te Nijkerk, zal aldaar, in het Heeren-Logement, op Dondersdagen, den 30sten Maart en den 6den April 1843, des avonds om 7 uur, bij inzet veilen en finaal verkoopen:

Een kamp TABAKS-LAND, de *Houtentoom* genaamd, groot 2 Bunders, 23 Roeden en 50 Ellen, gelegen onder Nijkerk, bij den *Holkermolen*, met de ARBEIDERS-WONING en TABAKS-SCHUUR, groot 28 Hangen, en de TABAKS-KISTEN met 24 Luiken, op dien kamp staande.

Een kamp TABAKS-LAND, de *Hambroeksvoed* of *Klaphok* genaamd, groot 1 Bunder, 61 Roeden en 80 Ellen, gelegen onder Nijkerk in *Wulpe*, met de ARBEIDERS-WONING en TABAKS-SCHUUR, groot 25 Hangen en de TABAKS-KISTEN met 22 Luiken, op dien kamp staande.

Een kamp TABAKS-LAND, de *Klepperman* genaamd, groot 1 Bunder, 43 Roeden en 10 Ellen, gelegen onder Nijkerk, op *Holk*, aan de Eijderder-

steeg, met de op dien kamp staande TABAKS-KIST, van 10 Luiken; en

Een kampje HOEI- en WEILAND, groot 1 Bunder, 48 Roeden en 80 Ellen, gelegen in den *Arkemheenschek Polder*, onder *Nijkerk*, aan de *Wiel*.

Alle welke bij Biljetten breeder omschrevene perceelen bij den toelag in gebruik kunnen worden aanaard. Nadere inlichtingen omtrent dezelve zijn verkrijgbaar ten Kantore van gezegden Notaris.

UIT DE HAND TE KOOP, om drie maanden na gunning te aanvaarden een aanzienlijk LANDGOED, vrij van overstromingen, gelegen in het aangenaamste gedeelte van *Gelderland*, aan een der meest bezochte Straatwegen, in de nabijheid van Stad en Dorp, alwaar men eene Roomsche Katholieke en eene Protestantsche Kerk, benevens een Instituut voor jonge Heeren aantreft. Hetzelve is groot, met de daarbij behoorende BOEREN-ERVEN, ruim 50 Bunders BOUW-, WEIDE-, TUIN- en BOSCH-LAND, smaakvol aangelegd en voorzien van een rijkzaam gebouwd HEEREN-HUIS en KÖETSHUIS. Des verkijzende is het Buitenverblijf, met Tuin, Wandelingen, Weide en Bouwland, te zamen groot ruim 16 Bunders, afzonderlijk verkrijgbaar.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten Kantore der Notarissen KOLFSCHOTEN, te Arnhem, en van IJTERSUM, te Brummen. Brieven franco.

TWEDE OPROEPIING VAN SCHULDEISCHERS.

Ingevolge ordonnantie van den Edel Achtharen Heer Regter-Commissaris, worden bij deze opgeroepen de Schuldeischers van HENDRIK VAN DER ELST, Wolfabrikant te Geldersche Veendaal, die Boedel-afstand gedaan heeft, welke op de eerste oproeping niet verschenen zijn, om op Woensdag den 19den April 1843, des namiddags ten een ure, in persoon of door eenen gemagtigde te verschijnen op het Paleis van Justitie te Arnhem, ten einde tot de verificatie van hunne Schuldvorderingen over te gaan.

H. BROUWER, Curator.

TWEDE OPROEPIING VAN SCHULDEISCHERS.

Ingevolge ordonnantie van den Edel Achtharen Heer Regter-Commissaris, worden bij deze opgeroepen de Schuldeischers van JOHANNES VAN SCHUPPEN, JOCHENSZON, Wolfabrikant te Geldersche Veendaal, die Boedel-afstand gedaan heeft, welke op de eerste oproeping niet verschenen zijn, om op Woensdag den 19den April 1843, des namiddags ten een ure, in persoon of door eenen gemagtigde te verschijnen op het Paleis van Justitie te Arnhem, ten einde tot de verificatie hunner schuldvorderingen over te gaan.

H. BROUWER, Curator.

+++ In den jaren *Achttien* honderd *drie* en *veertig*, den *drie* en *twintigsten* Maart, heb ik ondergetekende GERHARDUS JOHANNES ELSNERUS VAN CAMPEN, Deurwaarder bij de Arrondissements-Regtbank te Arnhem, wonende te Arnhem, in de Bentinksteeg, Wijk D, No. 158, ter requisitie van den Heer Mr. GERHARD EVERTS, PHILIP PELGRIMS ZON, Advocaat, wonende te Arnhem, in zijne hoedanigheid van Curator over de onbeheerde Natatschap van den Heer RETRUS JOHANNES THEODORUS LA CHAPELLE, in leven Winkooper, gewoond hebbende en overleden te Arnhem, daartoe aangesteld bij Vonnis der Arrondissements-Regtbank te Arnhem, de date *zesden* October *achttien* honderd *twee* en *veertig*, voor wien de officie wordt gekozen ten Kantore van den heer HENDRIK BROUWER, Procureur bij genoemde Regtbank, wonende in de Bakkerstraat te Arnhem, welke tevens bij deze wordt geconstitueerd, om in deze Procedure voor den eischer als Procureur te occuperen, en uit kracht van een Vonnis der voornoemde Regtbank van den *dertienden* Maart dezes jaars, behoorlijk geregistreerd, gewaard op een daartoe door mijnen requirant ingediend verzoek.

GEDAGVAARD:

alle zoo bekende, als onbekende, of afwezige belanghebbenden in de Natatschap van voormelden Heer LA CHAPELLE, om te verschijnen voor opgemaakte Arrondissements-Regtbank, Kamer van Burgerlijke zaken, op *Maandag* den *veertienden* Augustus *achttien* honderd *drie* en *veertig*, des voormiddags ten tien ure, ten einde te hooren eisch doen en concluderen, dat:

Aangezien mijn requirant verlangt om van het beheer, dat hij in zijne opgemaakte hoedanigheid heeft gevoerd, rekening af te leggen; aangezien die rekening met de bescheiden ter griffie van voormelde Regtbank is nedergelegd, het der Regtbank moge behagen, eenen Regter-Commissaris te benoemen, ten wiens overstaan die rekening zal worden gedaan, en dat de gedaagden daarbij tevens zullen worden veroordeeld om daarna met mijnen requirant, overeenkomstig de voorschriften, der wet, voort te procederen, ten einde te geraken tot de bepaling van het saldo der rekening;

om vervolgens door hem te worden afgegeven aan zoodanige belanghebbenden, als bevonden zullen worden tot hetzelve gerechtigd te zijn, met bepaling dat de kosten, ter dezer zake te vallen, bij voorraad zullen worden gekort aan het batig saldo, doch me veroordeeling van diegenen der gedaagden, welke der veroordeeling mogten tegenspreken, in de kosten van dit geding.

En heb ik, Deurwaarder, afschrift van dit exploit aangeplakt aan de vergaderplaats der gemelde Arrondissements-Regtbank, terwijl gelijk afschrift tweemaal, met tusschenruimte van zes weken, worden geplaatst in de *Arnhemse Courant* en in het *Handelsblad*, als daartoe bij gemeld vonnis aangevozen.

De kosten zijn, behalve de plaatsing in voornoemde couranten, vier gulden vier en vijf centen.

Proces-verbaal . . . 2.75
Kopij en aanplakken » 0.75
Zegels en repert. . . » 1.04 (Geteekend)
G. J. E. VAN CAM-
PEN, Deurw.

Registratie . . . 1.16
f 5.64
Geregistreerd te Arnhem, den vier en twintigsten Maart achtienhonderd drie en veertig, Deel twintig, folio honderd twee en veertig, verso vak negen, twee bladen, geen renvooi. Ontvangen voor recht een gulden en tien en een halve cents.

De ontvanger (Get.) TROUWJA. Voor eensalwendend afschrift H. BROUWER, Procureur.

Vennootschap.

Bij onderhandsche, behoorlijk geregistreerde acte geteekend te Zutphen, den 20sten Maart 1843, is aangegaan eene COMPAGNIESCHAP, ten onderwerp hebbende den HANDEL in HOUT en al zoodanigen verderen Handel, als mogte worden goedgevonden tusschen de Heeren ALBARTUS GERHARDUS WEIJERS en GERRIT JAN KELLERS, AGZ., beide Kooplieden en wonende te Zutphen, onder de Firma van A. G. WEIJERS en ZON, welke Vennootschap is gerekend te zijn ingegaan den eersten Januarij 1800 twee en veertig, en zal voortduren voor een onbepaalden tijd, behoudens het recht van wederzijdsche opzegging en de onderling gemakte bepalingen in geval van overlijden; en zulende tot de teekening der firma beide de-compagnons ieder afzonderlijk zijn beregtigd, behoudelijk dat tot het aangaan van borglogten of het doen van geldleningen, beider naamteekening wordt vereischt.

Geschiedende hiervan de tegenwoordige aankondiging, om te strekken volgens art. 29 van het Wetboek van Koophandel.

+++ Voor een of twee Personen TE HUUR, op een der beste standen der Stad Arnhem, twee of drie GOED GEMEBILEERDE KAMERS, met BEBIENING. — Adres in de Rijnstraat, B. No. 92.

+++ In de Gemeente Wadenoijen wordt begerd een tweede VELDWACHTER, tegen een jaarlijksch traktement van f 156 en Kleeding. — De Sollicitanten worden verzocht, vóór den 15den April aanstaande, in persoon bij den Burgemeester te vervoegen.

De Weduwe de JONG berigt hare geerde Begunstigers, dat zij hare KRAAM, van de Rijn-barriere naar de Groote Markt verplaatst heeft; zij staat de derde WAFELKRAAM van de Groote Kerk, en verzoekt een ieders gunst en commandatie.

GENUA-TAFEL-OLIE, supra sive, à 70 cents de heele en 40 cents de halve flesch (verzegeld) bij D'ARNAUD GERKENS, in de Broederenstraat, te Arnhem.

Nota. Deze gemelde Olie is in voornaamste Steden van ons Rijk verkrijgbaar gesteld, en men kan de 3 flesschen op 2 Nederlandsche kannen bepalen; de flesschen worden à 10 centen berekend en wederom in betaling aangekomen. — Brieven franco.

Bij J. de DOIJER, te Arnhem, sien haden het licht: Vier GODSDIENSTIGE LIEDEREN, met Begunstiging der Piano-Forte, Woorden en Muziek van J. de LIEFDE, Predikant bij de Doopsgezinde Gemeente te Zutphen. Dezelve zijn bij de voornaamste Boekhanderen des rijks te bekomen tegen den prijs van f 1.60.

Waterhoogte te Arnhem. Den 27 Maart 1 El 7 Palm 0 Duim; gew. 0 Duim; ger. 5 D.

Effecten-societeit, ten half 5 ure, Zondag, 26 maart.

Integralen 56, 55½. Handelmaatschappij 137½ 130. Ardoin 19½. Onbepaalde dito 18½. Coupons 25½.

Bij weinig affaire zijn tot de genoteerde koers eenige geringe postjes verhandeld.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Bankdrukker.